

ת"פ 63662/10/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אלגלאוי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 63662-10-17 מדינת ישראל נ' אלגלאוי

בפני **כבוד השופט אהרון משניות**

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ - עו"ד ווליד אלבז

**נגד
הנאשם**

מחמד אלגלאוי

ע"י ב"כ - עו"ד נטלי אנטן

גזר דין

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של דרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה נוספת של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק. מכתב האישום עולה, כי בתאריך 8.9.2017 שהו המתלוננת וחברתה בפארק בשכונת י"א בבאר שבע ושטו אלכוהול. הנאשם ניגש אל השתיים, הציג את עצמו, הצטרף, והשלושה המשיכו לשתות אלכוהול ולשוחח ביניהם.

בהמשך, כאשר המתלוננת הביעה את רצונה לשוב לביתה, הציע הנאשם להסיעה והיא נענתה להצעה. ולאחר הגעתם אל מקום היעד, כאשר המתלוננת יצאה מהרכב, יצא הנאשם ואמר לה: "מה את חושבת שסתם אני לקחתי אותך לבית" או מילים דומות לאלה, תפס בחוזקה את ידה הימנית של המתלוננת ומשך בכוח את תיקה, כשהיא מפצירה בו כי יש תחנת משטרה בקרבת המקום, אך הנאשם המשיך לאיים על המתלוננת שאם תצעק יפגע בה.

בהמשך, לקח הנאשם את תיקה של המתלוננת שהכיל סכום כסף בסך 800 ₪, טלפון נייד מסוג סמסונג גלאקסי 6, משקפי שמש, מפתחות רכב, מסמכים וחפצים נוספים, ונמלט מהמקום תוך שהוא מתעלם מתחינותיה של המתלוננת מהנאשם להשיב לה את טלפון הנייד.

ב. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה במסמך כתוב שבו עמדה על נסיבות החומרה במעשיו של הנאשם, וציינה כי בעבירה של דרישת נכס באיומים, פגע הנאשם פגיעה חמורה בערכים חברתיים של שלוות חייו, קניינו וחופש בחירתו של הפרט, ואילו בעבירת הגניבה פגע הנאשם בערך של זכות הקניין.

ב"כ המאשימה הפנתה לדבריו של הנאשם בפני שירות המבחן לפיהם ראשיתו של האירוע לאחר שסבר הנאשם כי בינו לבין המתלוננת נרקמו יחסי קרבה והביע רצון להיכנס לביתה, אולם משסירבה המתלוננת, בחר הנאשם להתנקם בה

והפעיל את כוחו כלפיה. ב"כ המאשימה ציינה כי הסברו של הנאשם אינו עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום, ולכן אין לתת להם משקל.

ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי גם בהינתן הסברו של הנאשם, אין בכך כדי לצמצם את הפגיעה הקשה במתלוננת אשר עברה אירוע אלים וטראומתי. לדבריה, הנזק העיקרי למתלוננת היה דווקא במישור הנפשי, בכך שהמתלוננת חוותה את מעשיו של הנאשם כאירוע טראומתי עם השלכות משמעותיות על חייה, עד כדי הימנעות מלצאת את ביתה בשעות הלילה, כפי שתיארה בפני שירות המבחן.

ב"כ המאשימה לא התעלמה מנסיבותיו האישיות של הנאשם, וטענה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילד כבן שנה וחצי וברי למאשימה כי עונש בדמות מאסר בפועל יפגע במשפחתו בהינתן העובדה שהוא המפרנס העיקרי. לדבריה, המאשימה התחשבה בנסיבות המקלות, ובכלל זה מעצרו של הנאשם במשך 56 ימים, והתנאים המגבילים שבהם שוחרר, העובדה שנטל אחריות למעשיו ובכך חסך את עדותה של המתלוננת, הביע אמפתיה כלפי המתלוננת וגם הסכים לפצות אותה בסכום לא מבוטל. לכן גובש הסדר הטיעון בין הצדדים, אשר במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם אכן הורשע על פי הודאתו בעבירה קלה במידה ניכרת, מהעבירה של שוד בנסיבות מחמירות שיוחסה לו בכתב האישום המקורי.

כן הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי במצבים בהם רצונותיו של הנאשם אינם נענים הוא עלול להגיב באופן אימפולסיבי. כמו כן, הנאשם מחזיק בעמדות ממזערות ביחס לדפוסי צריכת האלכוהול על ידו וביחס לחלקים האלימים בהתנהגותו, ולכן בסופו של יום שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו לאור העדר בשלותו של הנאשם להליך טיפולי. בנסיבות אלה, טענה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים, ועתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 15 חודשים ביחד עם עונשים נלווים.

לעומת זאת, ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הורשע לאחר שהודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, מדובר בנאשם בלא עבר פלילי, שזו לו הסתבכות ראשונה עם החוק, אשר בגינה היה עצור כמעט חודשיים, ליתר דיוק - 56 ימים, ומדובר בתקופה לא מבוטלת שהיוותה חוויה קשה עבור מי שעולם העברייני זר לו. וכמו לא די בכך, הנאשם שוחרר ממעצר בתנאים מגבילים אשר הקשו על מצבה הכלכלי של המשפחה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה טענה ב"כ הנאשם, כי אין המדובר בתכנון מוקדם של העבירה, אלא עסקינן ברגע ספונטני וטיפשי, בלא שיקול דעת, כאשר חווית המעצר והשלכותיה גרמה לטלטלה עבורו, ולמדה את הנאשם לקח שלא יישכח. ב"כ הנאשם הוסיפה כי מעובדות כתב האישום מצטיירת תמונה שונה מזו שציירה המאשימה, באשר לחששותיה של המתלוננת מהנאשם.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם אשר כבר בגיל 16 נאלץ לצאת לשוק העבודה, בא ממשפחה נורמטיבית ושומרת חוק, אחיו מתנדב במשטרת ישראל, בתחנת באר שבע ועל כן הועבר התיק לטיפול

של תחנת אופקים, וגם הנאשם עצמו ביקש להתנדב במשטרה בטרם האירוע נשוא כתב האישום. לדבריה, הנאשם קיבל טיפול פסיכולוגי פרטני, הודה וחסך בזמן שיפוטי יקר, בין היתר על רקע כשלים ראייתיים, וחסך גם את הצורך בשמיעת עדותה של המתלוננת.

אשר לתסקיר שירות המבחן, הדגישה ב"כ הנאשם כי אין המדובר במצב בו הוצע לנאשם טיפול אך הוא סירב. נהפוך הוא, הנאשם הביע נכונות לטיפול אך שירות המבחן גם לא מצא לנכון להמליץ על טיפול למכורים לאלכוהול ולא בכדי. ב"כ הנאשם ביקשה לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וטענה כי אינה רלבנטית למקרה שבפנינו, הן מבחינת עבר הפלילי והן מבחינת הנסיבות והאופק השיקומי.

ג. דיון והכרעה

לא יכולה להיות מחלוקת בדבר חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם. העבירה של דרישת נכס באיומים טומנת בחובה פגיעה בשלמות הגוף וכבוד האדם, פגיעה ברכוש ובקניין ובתחושת הביטחון והסדר החברתי. מעיון בעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי עסקין באירוע ללא תכנון מוקדם על ידי הנאשם. הנאשם הגיע אל הפארק בו נכחו המתלוננת וחברתה, החל לשוחח עמן ואז הצטרף למפגש, כשבסיומו הסיע את המתלוננת אל מקום מגוריה, אלא שבטרם עזיבתה של המתלוננת אותו, גזל הנאשם ממנה את רכושה.

אשר לרמת הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד עליה מעיון בפסיקה שמתייחסת לעבירות דומות. בע"פ 5942/13 אבו דלו מנ"ד נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 10.2.2014), נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירת שוד. מכתב האישום שהוגש נגד המערער עולה כי המערער ניגש למתלוננת וחברתה, קטינות, וביקש לברר את השעה. המתלוננת ביררה במכשיר הנייד שלה, ותוך שהיא משיבה למערער על שאלתו, משך המערער את מכשיר הנייד מידיה ונמלט עמו. בית המשפט קמא השית על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר בעבודות שירות ובית המשפט העליון דחה את הערעור. במקרה זה אומנם דובר על עבירת השוד, אולם נסיבות המקרה דומות לנסיבות המקרה שבפני.

בע"פ 5134/11 אייאנאו פנטה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 2.1.2012), נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות דומות על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. המערער 1, הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים וגניבה, המערער 2 הורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים, גניבה והחזקת סכין שלא כדין והמערער 3 הורשע בעבירה של סיוע לדרישת נכס באיומים וגניבה. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, נסעו המערערים במוניתו של המתלון, כשמערער 1 יושב במושב הקדמי שליד המתלון ואילו המערערים 2 ו-3 מתיישבים מאחור.

במהלך הנסיעה הושיט המערער 1 את ידו לעבר בלם היד של המונית ולקח מתוך קופסה שהונחה שם את כספו של המתלון. המתלון אשר הבחין בכך, עצר את המונית, תפס את ידו של מערער 1 ודרש ממנו להשיב לו את כספו. בשלב זה ירדו המערערים 2 ו-3 מהמונית, מערער 2 ניגש לעבר המתלון, פתח את דלת הנהג, אחז בחולצתו של המתלון ודרש ממנו להניח למערער 1, תוך שהוא מאיים עליו בסכין שהצמיד לצווארו. לאחר שהמערערים עצבו את המקום, צעק המתלון לעברם כי הוא מזמין משטרה, ובתגובה לכך חזר מערער 2, אחז בידית דלת הנוסע כשהוא מנופף בסכין, ובעקבות זאת נבהל המתלון ונמלט מהמקום.

בית המשפט המחוזי גזר על מערער 1, 25 חודשי מאסר מתוכם 12 חודשים לריצוי בפועל והיתרה מותנית, על מערער 2 נגזרו 30 חודשי מאסר אשר מחציתם לריצוי בפועל והיתרה מותנית, ואילו על מערער 3 גזר בית המשפט 15 חודשי מאסר, אשר 8 מתוכם לריצוי בפועל והיתרה מותנית. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של נאשם 3 על חומרת העונש והפחית את עונשו ל-6 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות, אולם דחה את ערעורם של נאשמים 1 ו-2.

נראה לי כי נסיבות ביצוע העבירה של הנאשם שלפנינו, קלות יותר מהנסיבות שעמדו ביסוד הרשעתו של נאשם 2 בעניין **פנטה** הנ"ל, ולכן, בסופו של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחם העונש הראוי הוא בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירצו בעבודות שירות, ובין 24 חודשי מאסר בפועל.

בבואי למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שקבעתי לעיל, ראיתי לשקול לחובתו של הנאשם את חומרת העבירה ואת נסיבות החומרה שפורטו לעיל, ובמיוחד את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן. מצד שני, ראיתי לתת משקל ממשי גם לאמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם צעיר כבן 25, נשוי ואב לילד בן שנה וחצי, הודה בביצוע העבירה נשוא כתב האישום וטען כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע במתלוננת, וכי התנהגותו באירוע המתואר מנוגדת לערכים עליהם גדל ולדבריו מבין כי התנהג למתלוננת באופן פוגעני.

שירות המבחן מוסיף ומציין, כי בכדי להעמיק את האבחון נפגש עם המתלוננת אשר מסרה כי הינה אם חד הורית, אינה עובדת, ומסרה כי בעקבות האירוע ומתוך חשש כי הנאשם או מי מבין משפחתו יפגעו בה, עברה להתגורר בעיר אחרת, ונאלצה להיפגש עם פסיכולוגית בכדי להתמודד עם השלכות האירוע העבירה על מצבה הרגשי, ושיתפה כי היא נמנעת וחוששת מכל מגע או אינטראקציה עם בני מיעוטים.

שירות המבחן התרשם כי במצבים שונים בהם הנאשם אינו משיג את רצונותיו הוא עלול להגיב בצורה אימפולסיבית, וכי ברקע לביצוע העבירה קיימת צריכת אלוהול מוגזמת, קושי להתמודד עם צרכיו שלא נענו ותפיסתו הבעייתית כלפי המתלוננת. שירות המבחן התרשם עוד כי קיימת רמת סיכון מסוימת להישנות התנהגות פוגענית על ידי הנאשם, ובסופו של יום נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות, בין היתר על רקע העדר עברו הפלילי, ועל מנת שלא לפגוע בתא המשפחתי, המהווה גורם סיכוי בעניינו של הנאשם.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו לעיל, באתי לכלל מסקנה כי יש לתת משקל ממשי לנסיבות האישיות של הנאשם, ולחרטה שהביע, אשר באה לידי ביטוי לא רק בדיבורים אלא גם במעשים, הן בחיסכון העדת המתלוננת והן בפיצוי שהפקיד הנאשם בטרם הטיעונים לעונש בסך 6,000 ₪ אשר הועברו למתלוננת. התרשמתי מהמוטיבציה של הנאשם לפתוח דף חדש בחייו, ולכן ראיתי לתת משקל ממשי לאינטרס השיקומי, בבואי לגזור את עונשו של הנאשם.

כמו כן, הנאשם הודה בעבירות שייחוסו לו, ובכך לא רק חסך בזמן שיפוטי יקר, אלא גם נטל אחריות על מעשיו. זאת ועוד, ראיתי לתת משקל ממשי גם לתקופת המעצר הממושכת יחסית של הנאשם בתחילת ההליכים, וגם למגבלות שהוטלו עליו בהיותו בחלופת מעצר. בדברו האחרון הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו, והתרשמתי כי כנים דבריו.

סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו בהרחבה לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, כאשר בנסיבות העניין לא ראיתי מקום להורות על הפחתת ימי המעצר של הנאשם מתקופת עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 2.10.2018 עד השעה 09:00 במשרדו של הממונה על עבודות שירות.

2. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע.

3. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג עוון.

4. פיצויים בסך של 6,000 ₪ כפי שהוסכם בין הצדדים, אשר הופקדו בקופת בית המשפט כפיצוי לטובת המתלוננת.

5. נוכח הפיצויים שנפסקו וכבר הופקדו, לא מצאתי מקום להשית גם קנס נוסף על הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ח תמוז תשע"ח, 11/07/2018 במעמד הנוכחים.